

**Instytut Turystyki
Zakład Gospodarki Turystycznej
we Wrocławiu**

**Turystyczne zasoby
noclegowe w Polsce
i ich wykorzystanie
-1995 r.**

opracował:
dr Kazimierz Klementowski

Wrocław, czerwiec 1996 r.

BIBLIOTEKA IT
Archiwum Prac
Naukowo-Badawczych

Symbol pracy: R - 9/96

A-1664

Temat: "Infrastruktura turystyczna":

Wykonano na zlecenie Urzędu
Kultury Fizycznej i Turystyki

Spis treści

	str.
I. Wprowadzenie	3
II. Zasoby bazy noclegowej turystyki	4
II.1. Wielkość i struktura zasobów noclegowych	4
II.2. Zmiany w stanie zasobów noclegowych w latach 1991 - 1995	6
II.3. Struktura zasobów noclegowych wg klasyfikacji obiektów turystycznych zalecanej przez WTO	9
III. Wykorzystanie zdolności recepcyjnej zasobów bazy noclegowej turystyki	13
IV. Zróżnicowanie przestrzenne zasobów bazy noclegowej turystyki i wykorzystania ich zdolności recepcyjnej	16
Ryciny	24

I. Wprowadzenie.

W opracowaniu przedstawiono analizę ilościową, strukturalną i przestrzenną turystycznych zasobów noclegowych. Analiza ta obejmuje wyłącznie zasoby noclegowe objęte ewidencją i sprawozdawczością statystyczną GUS.

Wykorzystano dane Głównego Urzędu Statystycznego^{1/}, będące wynikiem corocznej inwentaryzacji bazy noclegowej turystyki i jej wykorzystania (wg kwestionariusza statystycznego KT - 1). W opracowaniu poddano analizie dane o wielkości zasobów noclegowych wg stanu na 31 lipca 1995 r. oraz o wykorzystaniu ich zdolności recepcyjnych w okresie sprawozdawczym październik 1994 r. - wrzesień 1995 r. W celach porównawczych wykorzystano również dane statystyczne GUS z lat 1991 - 1994 w identycznych okresach sprawozdawczych.

W analizie zróżnicowania strukturalnego zasobów bazy noclegowej turystyki zasadniczo przyjęto klasyfikację obiektów zgodnie z terminologią dotychczas stosowaną przez GUS. Tylko w niektórych płaszczyznach analiz - zgodnie z zapotrzebowaniem zlecniodawcy zastosowano klasyfikację bazy, która uwzględnia zalecenia WTO.

Przedmiotowe analizy zostały przeprowadzone w skali całego kraju i województw.

^{1/} Komputerowa baza danych o zasobach noclegowych i rejestrowanym ruchu turystycznym (plik tabakt1.dbf i). Ośrodek Informatyki WUS w Krakowie. 1996 r.

II. Zasoby bazy noclegowej turystyki

II. 1. Wielkość i struktura zasobów noclegowych

Według stanu na 31 lipca 1995 r. ewidencją statystyczną GUS objętych było 9 346 obiektów noclegowych turystyki o łącznej liczbie 715,1 tys. miejsc noclegowych. W dalszym ciągu w zasobach noclegowych dominują obiekty sezonowe i to użytkowane wyłącznie w sezonie letnim, gdyż tylko 3760 obiektów z 262,6 tys. miejsc noclegowych (czyli 36,7%) było użytkowanych całorocznie. W domkach turystycznych funkcjonowało 190,6 tys. miejsc noclegowych (tj. 26,7% bazy ogółem). Natomiast na polach biwakowych i campingach oferowano w sumie ok. 90 tys. tzw. "miejsc noclegowych", przy czym nie chodzi tutaj o miejsca noclegowe w pomieszczeniach, lecz na odpowiednio przygotowanych i zagospodarowanych powierzchniach terenu, umożliwiających ustawienie namiotów czy przyczep campingowych. Oznacza to, że na terenie kraju tzw. baza "kubaturowa" (czyli w pomieszczeniach) objęta sprawozdawczością GUS liczyła ok. 625 tys. miejsc noclegowych.

Zróżnicowanie strukturalne zasobów bazy noclegowej turystyki objętych sprawozdawczością statystyczną GUS przedstawiono w tab. 1. Z zestawionych danych wynika, że w zasobach tych nadal dominujące znaczenie odgrywają ośrodki wczasowe, które dysponowały w sumie ok. 270,1 tys. miejsc noclegowych, co stanowi ok. 37,8% bazy ogółem. Jednak ich udział w zasobach noclegowych w rzeczywistości jest zdecydowanie mniejszy, gdyż w większości, bo w ok. 74% jest to baza użytkowana wyłącznie w sezonie letnim, co sprawia że udział ośrodków wczasowych w krajowych zasobach noclegowych użytkowanych całorocznie kształtuje się na poziomie ok. 27%.

W zasobach noclegowych kraju coraz większe znaczenie odgrywają hotele. Wg stanu na 31 lipca 1995 r. GUS odnotował 668 hoteli o 74,6 tys. miejscach noclegowych, co stanowiło 10,4% bazy ogółem. Są to przy tym obiekty w 95,5% użytkowane całorocznie, stąd ich udział w zasobach całorocznych jest relatywnie większy i kształtuje się na poziomie ok. 27%, czyli podobnym do udziału ośrodków wczasowych. W dalszym ciągu w zasobach noclegowych na

terenie kraju odnotowuje się stosunkowo mały udział moteli, spełniających ważną funkcję w obsłudze coraz większego

Tab. 1

Struktura rodzajowa turystycznych zasobów noclegowych Polski
(wg stanu na 31 lipca 1995 r.)

Rodzaje obiektów	Liczba obiektów		Liczba miejsc noclegowych		
	ogółem	caloroczn.	ogółem	caloroczn.	w domkach
Obiekty ogółem	9 356	3 760	715 127	262 565	190 620
hotele, motele i pensjonaty - razem	1 068	1 000	93 309	86 991	748
hotele	668	655	74 604	71 286	132
motele	95	91	4 159	3 855	137
pensjonaty	305	254	14 546	11 850	479
pozostałe obiekty - razem	8 288	2 760	621 818	175 574	189 872
domy wycieczkowe	254	224	17 646	14 478	518
schroniska	86	76	4 616	3 986	358
schroniska młodzieżowe	561	128	23 447	7 821	602
ośrodki wczasowe	3 129	778	270 101	70 643	127 024
ośrodki kolonijne	224	35	33 959	4 985	8 234
ośrodki szkoleniowo - wyp.	426	296	41 687	23 665	11 791
domy pracy twórczej	54	50	2 251	1 915	133
zesp.ogólnodostępnych domków turystycznych	386	33	26 903	1 455	25 359
campingi	206	13	36 331	2 302	6 407
pola biwakowe	388	0	62 315	0	50
obiekty nocl. w ośrodkach wyłącznie do wypoczynku świątecznego	167	23	6 912	673	5 664
pokoje gościnne	1 763	791	43 524	20 648	763
inne obiekty wykorzystywane dla turystyki	644	313	52 126	23 003	2969

źródło: opracowanie własne na podstawie materiałów GUS - 1996 r..

ruchu turystów zmotoryzowanych. W omawianym okresie sprawozdawczym zarejestrowano zaledwie 95 tego rodzaju obiektów o łącznej liczbie 4,2 tys. miejsc noclegowych (tj. 0,6% zasobów ogółem i 1,5% całorocznych).

Większe znaczenie pod względem oferowanych miejsc noclegowych zarówno w bazie ogółem, jak i w zasobach całorocznych mają również tzw. "inne obiekty wykorzystywane dla turystyki" (7,3% udział w bazie ogółem i 8,8% w zasobach całorocznych), ośrodki szkoleniowo - wypoczynkowe (odpowiednio 5,8% i 9%), pokoje gościnne (6,1% i 7,9%), domy wycieczkowe (2,5% i 5,5%), i pensjonaty (2% i 4,5%).

Wśród innych rodzajów obiektów warto wymienić również ośrodki kolonijne i schroniska młodzieżowe dysponujące 34 tys. i 23,5 tys. miejsc noclegowych, co stanowi odpowiednio 4,7% i 3,3% krajowych zasobów noclegowych. Są to jednak zasoby użytkowane sezonowo, stąd ich znaczenie w krajowych zasobach noclegowych jest stosunkowo małe, pomimo, że spełniają one ważną rolę w obsłudze ruchu turystycznego.

II.2. Zmiany w stanie zasobów noclegowych w latach 1991 - 1995.

W latach 1991 - 1995 pomimo niewielkiego wzrostu ogólnej liczby miejsc noclegowych (co ilustruje tab. 2), w zasobach turystycznych objętych sprawozdawczością statystyczną GUS odnotowano ich znaczące zmiany. Przejawiają się one z jednej strony zdecydowanym wzrostem liczby obiektów turystycznych - z 8534 do 9356 (tj. o 9,6%), wzrostem udziału zasobów noclegowych użytkowanych całorocznie - z 30,8% do 36,7% (co należy uznać za zjawisko szczególnie korzystne), jak również znaczącymi zmianami strukturalnymi. Warto bowiem pamiętać, że w omawianym okresie obserwuje się dosyć znaczący proces likwidacji bądź zaniechania działalności przez część obiektów turystycznych, z drugiej zaś proces powstawania nowych obiektów na drodze działań inwestycyjnych lub podjęcia działalności turystycznej przez obiekty o dotychczas innych funkcjach gospodarczych. Mamy więc do czynienia ze swoistego rodzaju procesem wymiany części zasobów noclegowych turystyki.

Tab. 2

Zasoby bazy noclegowej turystyki w latach 1991 - 1995.

Lata /*	Liczba obiektów		Łączna liczba miejsc noclegowych		
	ogółem	całorocz.	ogółem	całorocz.	% całorocz.
1991	8 534	2 754	703 695	216 930	30,8
1992	8 247	2 934	699 711	230 618	33,0
1993	8 911	3 563	718 942	263 427	36,6
1994	8 891	3 474	696 609	248 846	35,7
1995	9 356	3 760	715 127	262 565	36,7

/* - wg stanu na 31 lipca każdego roku

źródło: opracowanie własne na podstawie materiałów GUS.

W omawianym okresie zmiany strukturalne zasobów turystycznych, czyli w poszczególnych rodzajach bazy noclegowej miały niejednorodny charakter, co ilustruje tab. 3. W większości grup rodzajowych zanotowano wzrost zasobów, w niektórych zaś ich zmniejszenie. Największy wzrost zasobów odnotowano w bazie hotelowej (o 152 obiekty i ok. 16,2 tys. m.n., czyli o 27,8%) i w tzw. "innych obiektach wykorzystywanych dla turystyki" (o 365 obiektów i ok. 18 tys. m.n., czyli o 52,6%). Warto jednak w tym miejscu zwrócić uwagę, że ten wzrost nie jest wyłącznie spowodowany nowymi inwestycjami, lecz również zaistniałymi w tym okresie zmianami strukturalnymi, (np. z przekwalifikowaniem niektórych domów wycieczkowych, ośrodków wczasowych i tzw. "innych obiektów wykorzystywanych dla turystyki" na hotele) lub podjęciem działalności przez obiekty wcześniej nie świadczące usług turystycznych (tj. dawne hotele pracownicze, środowiskowe, sportowe i wojskowe oraz przez domy akademickie, świadczące usługi noclegowe w okresach wakacji letnich). Z innych rodzajów obiektów znaczący wzrost zasobów zarejestrowano również w grupie pensjonatów i moteli.

Natomiast największe zmniejszenie liczby miejsc noclegowych odnotowuje się w zasobach ośrodków wczasowych, w schroniskach młodzieżowych, na campingach i w obiektach wyłącznie do wypoczynku sobotnio - niedzielno i świątecznego - przy czym jednocześnie odnotowano tutaj zwiększenie liczby miejsc całorocznych. Również o prawie 21% zmniejszeniu uległy zasoby domów wycieczkowych, w tym jednak przypadku część z nich została przekwalifikowana na hotele.

Tab. 3

Zmiany strukturalne zasobów bazy noclegowej turystyki w latach 1991 - 1995.

Rodzaje obiektów turystycznych	Zasoby bazy noclegowej w 1991 r.			Zmiany w stanie bazy noclegowej w latach 1991 - 1995		
	liczba obiektów	m.n. ogółem	m.n. całorocz.	liczba obiektów	m.n. ogółem	m.n. całorocz.
hotele	516	58 390	56 884	+ 152	+ 16 214	+ 14 402
motele	39	2 298	2 239	+ 56	+ 1 861	+ 1 616
pensjonaty	163	5 822	3 837	+ 142	+ 8 724	+ 8 013
domy wycieczkowe	334	22 375	19 188	- 80	- 4 729	- 4 710
schroniska	81	4 019	3 448	+ 5	+ 597	+ 538
schroniska młodzieżowe	828	31 743	7 209	- 267	- 8 296	+ 612
ośrodki wczasowe	3 887	310 393	63 763	- 758	- 40 292	+ 6 880
ośrodki kolonijne	139	18 825	1 287	+ 85	+ 15 134	+ 3 698
ośrodki szkol - wypocz.	427	40 266	20 045	- 1	+ 1 421	+ 3 620
domy pracy twórczej	52	2 396	2 016	+ 2	- 145	- 101
zesp.ogólnodostępnych domków turystycznych	283	22 935	1 939	+ 103	+ 3 968	- 484
campingi	234	39 306	863	- 28	- 2 975	+ 1 439
pola biwakowe	307	59 288	0	+ 81	+ 3 027	0
obiekty nocl. w ośrodkach wyłącznie do wypoczynku świątecznego	239	10 095	416	- 72	- 3 183	+ 257
pokoje gościnne	546	41 469	25 776	+ 1 217	+ 2 055	- 5 128
inne obiekty wykorzystywane dla turystyki	279	34 075	8 020	+ 365	+ 18 051	+ 14 983
Obiekty ogółem	8 354	706 695	216 930	+ 1 002	+ 8432	+ 45 635

źródło: opracowanie własne na podstawie materiałów GUS.

II.3. Struktura zasobów noclegowych wg klasyfikacji obiektów turystycznych zalecanej przez WTO

W niniejszym opracowaniu wyłącznie dla celów poglądowych przeprowadzono próbę klasyfikacji obiektów noclegowych turystyki uwzględniającą zalecenia WTO oraz ocenę ilościową tak zagregowanych zasobów turystycznych. Standardowa klasyfikacja turystycznych obiektów noclegowych zalecana przez WTO^{2/} przedstawia się następująco:

I. Turystyczne zakłady zakwaterowania zbiorowego:

1.1. hotele i inne obiekty hotelarskie

1.1.1. hotele,

1.1.2. inne obiekty hotelarskie,

1.2. obiekty specjalistyczne:

1.2.1. obiekty lecznicze,

1.2.2. obozy wakacyjne i ochotnicze obozy pracy,

1.2.3. ośrodki transportu publicznego,

1.2.4. ośrodki konferencyjne,

1.3. inne obiekty zakwaterowania zbiorowego:

1.3.1. wakacyjne obiekty mieszkalne,

1.3.2. campingi i pola namiotowe,

1.3.3. pozostałe obiekty zakwaterowania zbiorowego,

II. Kwatery prywatne:

2.1. kwatery prywatne

2.1.1. własne mieszkania użytkowników,

2.1.2. pokoje wynajęte przez rodziców,

2.1.3. mieszkania wynajęte od osób prywatnych lub za pośrednictwem agencji,

2.1.4. nieodpłatne zakwaterowanie w mieszkaniach krewnych i znajomych bez opłaty,

2.1.5. inne kwatery prywatne.

^{2/} Terminologia turystyczna - zalecenia WTO. ONZ WTO Warszawa 1995/

Przedstawiona klasyfikacja zalecana przez WTO różni się w istotny sposób od klasyfikacji stosowanej dotychczas w Polsce zgodnie z wymogami GUS, w której stosuje się podział na 16 grup rodzajowych obiektów noclegowych. Przypisanie tych grup do struktury rodzajowej zalecanej przez WTO jest niezwykle trudne, gdyż niektóre rodzaje obiektów istniejące w Polsce nie mają swoich funkcjonalnych odpowiedników w krajach o tradycyjnie ukształtowanej gospodarce rynkowej. Zasadniczą trudność sprawiło tutaj m.in. ulokowanie ośrodków wczasowych będących jeszcze do niedawna bazą socjalną zakładów pracy i przez nich dotowaną. Jednak obecnie większość tych obiektów, to samodzielne podmioty gospodarcze świadczące usługi turystyczne na zasadach wolnorynkowych.

Uwzględniając zalecenia WTO dot. turystycznych klasyfikacji obiektów noclegowych, w warunkach polskiej gospodarki turystycznej wyodrębniono następujące ich grupy i podgrupy (ze wskazaniem sposobu agregacji rodzajów obiektów stosowanych przez GUS):

Grupy i podgrupy rodzajowe turystycznych obiektów noclegowych sklasyfikowanych zgodnie z zaleceniami WTO	Odpowiadające rodzaje obiektów zgodnie z klasyfikacją GUS
I. Turystyczne zakłady zakwaterowania zbiorowego	
1.1. hotele i inne obiekty hotelarskie	
1.1.1. hotele	hotele, motele
1.1.2. inne obiekty hotelarskie	pensjonaty, domy wycieczkowe, ośrodki wczasowe, ośrodki szkoleniowo - wypoczynkowe, "inne obiekty wykorzystywane dla turystyki"
1.3. inne obiekty zakwaterowania zbiorowego	
1.3.1. wakacyjne obiekty mieszkalne	zespoły ogólnodostępnych domków turystycznych
1.3.2. campingi i pola biwakowe	campingi, pola biwakowe
1.3.3. pozostałe obiekty zakwaterowania zbiorowego	schroniska młodzieżowe, schroniska, ośrodki kolonijne, ośrodki wypoczynku świątecznego, domy pracy twórczej,
II. Kwatery prywatne	
2.1.3. mieszkania wynajęte od osób prywatnych	kwatery prywatne

Uwzględniając powyższe założenia, do grupy "turystycznych zakładów zakwaterowania zbiorowego" zakwalifikowano w sumie 7 539 obiektów ujętych w sprawozdawczości statystycznej GUS o łącznej liczbie ok. 671,6 tys. m.n., czyli 93,9% bazy ogółem, pozostałe zaś 43,5 tys. m.n. do grupy "kwater prywatnych" (tab. 4). W grupie "turystycznych zakładów zakwaterowania zbiorowego" ok. 474,7 tys. miejsc noclegowych (tj. 70,7%) zaszeregowano do podgrupy "hotelu i innych obiektów hotelarskich", które w 46,1% są użytkowane całorocznie. Natomiast do podgrupy "innych obiektów zakwaterowania zbiorowego" zaliczono ponad 2 tys. obiektów o ok. 196,7 tys. miejsc noclegowych i jest to baza w większości, bo w 78,2% użytkowana wyłącznie w sezonie letnim.

Przedstawiona klasyfikacja obiektów noclegowych i zróżnicowanie strukturalne ich zasobów jest obarczone niewątpliwie dużym stopniem uogólnienia. Dotychczas stosowane w Polsce nazewnictwo obiektów turystycznych, jak również formalna ich klasyfikacja (zgodnie z wymogami GUS) nie zawsze odzwierciedla rzeczywistego ich rodzaju i spełnianych funkcji. Na przykład wiele tzw. "innych obiektów wykorzystywanych dla turystyki" używa nazwy "hotel" i faktycznie takie funkcje spełnia, lecz nie jest w sprawozdawczości statystycznej ujęte w grupie hotelu, gdyż nie dopełniło wymogów kategoryzacji. Dotyczy to również niektórych domów wycieczkowych i ośrodków zakładowych. Nasuwają się również uzasadnione wątpliwości, czy wszystkie obejmowane sprawozdawczością GUS obiekty ujęte w grupie hotelu zostały poddane wymogom kategoryzacji (zgodnie z Zarządzeniem Przewodniczącego GKT z dnia 24 czerwca 1985 r. - Monitor Polski z dnia 30.06.1985 r. Nr 25 poz. 193) i czy poprawnie są w tej grupie sklasyfikowane. Można mieć nadzieję, że przygotowywana i oczekiwana od wielu lat nowa ustawa o turystyce unormuje ten problem z korzyścią nie tylko dla badań statystycznych lecz przede wszystkim dla korzystających z usług turystycznych, którzy będą mieli wiarygodną informację nie tylko o rodzaju obiektu, lecz również o jego standardzie.

Tab. 4

Struktura rodzajowa turystycznych zasobów noclegowych Polski
zgodnie z klasyfikacją obiektów zalecaną przez WTO
(wg stanu na 31 lipca 1995 r.)

Rodzaje obiektów	Liczba obiektów		Liczba miejsc noclegowych		
	ogółem	całoroczn.	ogółem	całoroczn.	w domkach
Obiekty ogółem	9 356	3 760	715 127	262 565	190 620
I. Turystyczne zakłady zakwaterowania zbiorowego w tym:					
1.1. hotele i inne obiekty hotelarskie, w tym:	7 539	2 969	671 603	241 917	189 857
1.1.1. hotele	763	746	78 763	75 141	269
1.1.2. inne obiekty hotelarskie	4 758	1 865	396 106	143 639	142 781
1.3. inne obiekty zakwaterowania zbiorowego w tym:	2 072	358	196 734	23 137	46 807
1.3.1. wakacyjne obiekty mieszkalne	386	33	26 903	1 455	25 359
1.3.2. campingi i pola biwakowe	594	13	98 646	2 302	6 457
1.3.3. pozostałe obiekty zakwaterowania zbiorowego	1 092	312	71 185	19 380	14 991
II. Kwatery prywatne					
2.1.3. mieszkania wynajęte od osób prywatnych	1 763	791	43 524	20 648	763

źródło: opracowanie własne na podstawie materiałów GUS - 1996 r..

III. Wykorzystanie zdolności recepcyjnej zasobów bazy noclegowej turystyki.

Od dwóch lat w statystyce turystycznych zasobów noclegowych stosowana jest zasada zróżnicowanego sposobu rejestracji wykorzystania ich zdolności recepcyjnej. W przypadku hoteli, moteli i pensjonatów, w których praktykowana jest zasada wynajmowania pokoi noclegowych, wykorzystanie ich zdolności recepcyjnej wyrażone jest miarą wykorzystania pokoi noclegowych (tj. stosunkiem liczby wynajętych pokoi noclegowych do liczby pokoi przygotowanych do wynajęcia). Natomiast dla pozostałych rodzajów obiektów, tradycyjnie stosowana jest miara wykorzystania miejsc noclegowych, wyrażona stosunkiem liczby udzielonych noclegów do liczby przygotowanych do wynajęcia miejsc noclegowych.

To zróżnicowanie obecnie stosowanych mierników daje bardziej miarodajny obraz wykorzystania zdolności recepcyjnej hoteli, moteli i pensjonatów. Stwarza to jednak pewne niedogodności, uniemożliwiając między innymi określenie długości pobytów turystów korzystających z tej bazy (a co jest możliwe w przypadku pozostałych rodzajów obiektów).

W okresie sprawozdawczym od października 1994 r. do września 1995 r. hotele, motele i pensjonaty oferowały łącznie turystom ok. 16,3 mln pokoi noclegowych. Z oferty tej skorzystało w sumie 6,4 mln osób, którzy w tym okresie wynajęli ok. 7 mln pokoi noclegowych (w tym ok. 2,7 mln osób to turyści zagraniczni, którym wynajęto ok. 3,1 mln pokoi noclegowych). Oznacza to, że wykorzystanie zdolności recepcyjnej tych zasobów noclegowych w skali całego roku sprawozdawczego kształtowało się na poziomie ok. 42,75% i jest to wskaźnik wyższy o 1,6 pkt w stosunku do roku poprzedniego (tab. 5).

W grupie tzw. obiektów hotelarskich największy potencjał noclegowy miały hotele, które w sumie oferowały turystom ok. 14 mln pokoi. Z zasobów tych skorzystało w sumie 5,7 mln osób (w tym 2,6 mln osób to turyści zagraniczni), którzy wynajęli 6,1 mln pokoi (w tym 2,9 mln - turyści zagraniczni) a wykorzystanie ich zdolności recepcyjnej kształtowało się na poziomie 43,85% i było wyższe o 0,65 pkt w stosunku do roku poprzedniego. Natomiast pensjonaty przygotowały swoim gościom ok. 1,7 mln pokoi

noclegowych. Z oferty tej skorzystało ok. 394 tys. osób (w tym tylko 41,7 tys. to turyści zagraniczni), którzy wynajęli 608,6 tys. pokoi, co oznacza że średnioroczne wykorzystanie ich zdolności recepcyjnych kształtowało się na poziomie 35,72% i było ono wyższe w porównaniu do roku poprzedniego o 9,5 pkt.

W omawianym okresie sprawozdawczym tzw. "pozostałe obiekty noclegowe" łącznie przygotowały swoim gościom ok. 88,6 mln noclegów. Z oferty tej łącznie skorzystało ok. 7,5 mln osób, w tym 1,1 mln - to turyści zagraniczni. W sumie w tych obiektach udzielono 37,8 mln noclegów, co oznacza że średnio przebywali w nich ok. 5,1 dnia (w tym turystom zagranicznym 2,8 mln noclegów - o średnim pobycie 2,5 dnia). Oznacza to, że średnioroczne wykorzystanie zdolności recepcyjnej tej grupy zasobów noclegowych kształtowało się na poziomie 42,75% i było ono podobne niż w poprzednim okresie sprawozdawczym. Najwięcej noclegów w tej grupie obiektów turystycznych oferowały ośrodki zakładowe (36,3 mln), następnie tzw. "inne obiekty wykorzystywane dla turystyki" (9,2 mln), ośrodki szkoleniowo - wypoczynkowe (8,3 mln) i pokoje gościnne (7,5 mln). Te rodzaje obiektów wyróżniły się również pod względem liczby udzielonych noclegów. I tak najwięcej noclegów udzieliły ośrodki czasowe (dla ok. 2,2 mln osób udzielono 19 mln noclegów, co oznacza, że turyści ci przebywali w ośrodkach czasowych średnio 8,6 dnia), tzw. "inne obiekty wykorzystywane dla turystyki" (ok. 1,1 osób skorzystało z 3,9 mln noclegów, którzy przebywali w nich tylko 3,5 dnia), ośrodki szkoleniowo - wypoczynkowe (ok. 611 tys. osób i 3,3 mln noclegów ze średnim pobytem 5,5 dnia) oraz pokoje gościnne (które przyjęły 663,8 tys. osób i udzieliły im ok. 2,3 mln noclegów, a średni pobyt w nich wynosił ok. 3,5 dnia).

Przedstawione w tab. 5 dane wskazują, że wykorzystanie zdolności recepcyjnej poszczególnych rodzajów tzw. "pozostałych obiektów" jest bardzo zróżnicowane. I tak w omawianym okresie sprawozdawczym najwyższe wskaźniki wykorzystania zdolności recepcyjnej odnotowano w grupie ośrodków kolonijnych (68,06%), ośrodków czasowych (52,14) i domów pracy twórczej (45,22%) a najniższe - w grupie pól biwakowych (24,1%), schronisk (27,09%), campingów i pokoi gościnnych (po ok. 30%). W porównaniu z poprzednim okresem sprawozdawczym wykorzystanie zdolności recepcyjnej w tej grupie zasobów nie uległo znaczącym zmianom.

Tab. 5

Wykorzystanie zdolności recepcyjnej turystycznych zasobów
noclegowych w okresie sprawozdawczym
październik 1994 r. - wrzesień 1995 r.

Rodzaje obiektów	Liczba miejsc noclegowych		Nominalna liczba pokoi lub miejsc noclegowych ^{1/} w tys.	Wykorzysta- nie zdolności recepcyjnej ^{2/} w %
	ogółem	caloroczn.		
Obiekty ogółem	715 127	262 565	x	x
hotele, motele i pensjonaty - razem	93 309	86 991	16 298,8	42,7
hotele	74 604	71 286	13 981,2	43,8
motele	4 159	3 855	613,7	37,3
pensjonaty	14 546	11 850	1 703,9	35,7
pozostałe obiekty - razem	621 818	175 574	88 516,1	42,7
domy wycieczkowe	17 646	14 478	5 244,1	36,2
schroniska	4 616	3 986	1 496,3	27,1
schroniska młodzieżowe	23 447	7 821	3 609,5	35,5
ośrodki czasowe	270 101	70 643	36 348,2	52,1
ośrodki kolonijne	33 959	4 985	2 674,6	68,1
ośrodki szkoleniowo - wyp.	41 687	23 665	8 269,0	39,4
domy pracy twórczej	2 251	1 915	652,2	45,2
zesp. ogólnodostępnych domków turystycznych	26 903	1 455	3 347,1	40,7
campingi	36 331	2 302	4 212,7	30,7
poła biwakowe	62 315	0	5 157,6	24,0
obiekty noclegowe w ośrodkach wyłącznie do wypoczynku świątecznego	6 912	673	823,0	40,4
pokoje gościnne	43 524	20 648	7 513,1	30,6
inne obiekty wykorzystywane dla turystyki	52 126	23 003	9 168,8	37,0

źródło: opracowanie własne na podstawie materiałów GUS - 1996 r..

^{1/} - dla hoteli, moteli i pensjonatów liczba przygotowanych do wynajęcia pokoi
noclegowych, dla pozostałych - liczba przygotowanych miejsc noclegowych

^{2/} - dla hoteli, moteli i pensjonatów wykorzystanie pokoi noclegowych, dla
pozostałych - wykorzystanie miejsc noclegowych

IV. Zróżnicowanie przestrzenne zasobów bazy noclegowej turystyki i wykorzystania ich zdolności recepcyjnej.

Rozmieszczenie zasobów bazy noclegowej turystyki w poszczególnych województwach kraju było nierównomierne i w znaczącym stopniu nawiązywało z jednej strony do zróżnicowanych zasobów walorów wypoczynkowych i krajoznawczych województw, z drugiej zaś do spełnianych funkcji administracyjno - gospodarczych i kulturalnych dużych ośrodków miejskich oraz podstawowego układu komunikacyjnego, chociaż ten ostatni czynnik ma raczej znaczenie lokalne.

Z danych GUS wynika, że wg stanu na 31 lipca 1995 r. największe zasoby noclegowe określone liczbą miejsc noclegowych ogółem posiadało woj. szczecińskie (69,0 tys. m.n.) a następnie woj. koszalińskie (52,4 tys.), gdańskie (49,2 tys.) i nowosądeckie (46,7 tys. m.n.). Stosunkowo duże zasoby noclegowe odnotowano również w woj. śluskim, bielskim, olsztyńskim i suwalskim (w przedziale 35,7 - 32,2 tys. m.n.). Łącznie w tym 8 wymienionych województwach znajduje się prawie połowa krajowych zasobów noclegowych. Nieco mniejsze ale też wyróżniające się w skali całego kraju zasoby noclegowe odnotowano również w woj. bydgoskim, jeleniogórskim, elbląskim i wałbrzyskim (w przedziale 21,6 - 17,5 tys. m.n.). Warto przy tym zauważyć, że są to województwa które odznaczają się najwyższymi w skali kraju zasobami walorów wypoczynkowych - tj wszystkie województwa nadmorskie, trzy województwa pojezierne oraz cztery województwa górskiej strefy krajobrazowej. Natomiast najmniejsze zasoby noclegowe posiadają woj. legnickie, plockie, ciechanowskie, skierniewickie i tarnobrzeskie - wszystkie poniżej 3 tys. miejsc noclegowych (tab 6 i ryc. 1).

Jak uprzednio wspomniano tylko 36,7% zasobów noclegowych kraju jest użytkowanych całorocznie. Struktura ta jest uwarunkowana specyfiką walorów wypoczynkowych kraju, których część - a głównie w nadmorskiej i pojeziernej strefie krajobrazowej, służy turystyce przede wszystkim w sezonie letnim. Właściwość ta znajduje odzwierciedlenie w rozkładzie przestrzennym całorocznych zasobów noclegowych. I tak najwięcej miejsc noclegowych użytkowanych całorocznie odnotowano w woj. nowosądeckim (29,8 tys. m.n.)

i bielskim (24,8 tys.) - tj. w województwach górskiej strefy krajobrazowej o walorach wypoczynkowych wykorzystywanych całorocznie, a w następnej kolejności w woj. jeleniogórskim (17,7 tys.), gdańskim (15,4 tys.), warszawskim (13,8 tys.), szczecińskim (13,7 tys.), wałbrzyskim (12,7 tys.) i krakowskim (10,7 tys. m.n.). Natomiast najmniej całorocznych miejsc noclegowych odnotowano w woj. białkopodlaskim, płockim, sieradzkim, chełmskim i ostrołęckim (poniżej 1 tys. m.n.). Zagadnienie to ilustruje tab 6 i ryc. 2.

Jeszcze większe zróżnicowanie przestrzenne odnotowuje się w rozkładzie zasobów noclegowych typu hotelarskiego (tj. hoteli, moteli i pensjonatów). Łącznie w tych obiektach funkcjonuje ok. 12,2% turystycznych zasobów noclegowych kraju. Ich rozmieszczenie wykazuje związek z jednej strony z dużymi ośrodkami miejskimi (jak Warszawa, Kraków czy Gdańsk), z drugiej zaś z obszarami o walorach turystycznych użytkowanych całorocznie. Największe tego typu zasoby noclegowe GUS odnotował w woj. warszawskim (9,1 tys. m.n) i w woj. krakowskim (8,6 tys. m.n.) oraz w woj. nowosądeckim (6,8 tys.), katowickim (5,6 tys.) i gdańskim (4,6 tys. m.n). W porównaniu z innymi województwami, większą bazę hotelarską posiada również woj. jeleniogórskie, poznańskie, olsztyńskie, szczecińskie i wrocławskie (w przedziale 4,1 - 3,3 tys. miejsc noclegowych). Natomiast najmniejsze zasoby noclegowe typu hotelarskiego (poniżej 200 m.n.) odnotowuje się w woj. chełmskim, przemyskim, sieradzkim, ostrołęckim, siedleckim i tarnobrzeskim a w woj. białkopodlaskim nie wykazuje się tego rodzaju bazy (tab. 7 i ryc. 3)

Rozkład przestrzenny zasobów noclegowych w tzw. "pozostałych obiektach" (tj. w domach wycieczkowych, schroniskach, schroniskach młodzieżowych, ośrodkach wczasowych, ośrodkach kolonijnych, ośrodkach szkoleniowo - wypoczynkowych, domach pracy twórczej, zespołach ogólnodostępnych domków turystycznych, campingach, polach biwakowych, w obiektach noclegowych wyłącznie do wypoczynku sobotnio - niedzielnego i świątecznego, w pokojach gościnnych i w tzw. "innych obiektów wykorzystywanych dla turystyki") wykazuje bardziej ścisły związek ze strukturą przestrzenną walorów turystycznych. I tak największe tego rodzaju zasoby noclegowe GUS odnotował w woj. szczecińskim (65,3 tys. m.n), koszalińskim (50 tys.) i gdańskim (44,5 tys.) oraz w woj. nowosądeckim,

ślupskim, bielskim, olsztyńskim i suwalskim (w przedziale 39,9 - 30,2 tys. miejsc noclegowych), a najmniejsze w woj. legnickim i ciechanowskim (poniżej 2 tys. miejsc noclegowych). Zagadnienie to ilustruje tab. 7 i ryc. 4).

Rozkład przestrzenny zasobów bazy noclegowej turystyki w województwach przeanalizowano również pod względem liczby przygotowanych do wynajęcia pokoi noclegowych (w przypadku hoteli, moteli i pensjonatów) i liczby przygotowanych noclegów (w przypadku tzw. "pozostałych obiektów turystycznych"). Zastosowana miara może świadczyć o potencjale zasobów bazy noclegowej turystyki w omawianych województwach, gdyż zawiera informacje z jednej strony o ilości miejsc noclegowych lub ilości pokoi (w bazie hotelarskiej), z drugiej zaś uwzględnia ich sezonowość użytkowania. I tak o ile rozkład przestrzenny potencjału zasobów hotelarskich określony liczbą przygotowanych do wynajęcia pokoi noclegowych jest bardzo zbliżony do rozkładu ilościowego tej bazy (bowiem prawie w całości są to zasoby użytkowane całorocznie), to potencjał noclegowy tzw. "pozostałych obiektów" wykazuje znaczne zróżnicowanie. W skali całego roku sprawozdawczego (tj. od października 1994 r. do września 1995 r.) najwięcej noclegów w omawianych zasobach turystycznych oferowano w woj. nowosądeckim (7,6 mln), bielskim (5,6 mln) i szczecińskim (6,8 mln) oraz w woj. gdańskim (5,6 mln), koszalińskim (5,0 mln) i jeleniogórskim (4,8 mln noclegów). Łącznie w tych 6 wymienionych województwach przygotowano ponad 1/5 ogólnej liczby noclegów w skali całego kraju. Stosunkowo dużo noclegów oferowały również obiekty turystyczne woj. wałbrzyskiego i olsztyńskiego (odpowiednio po 3,7 mln i 3,3 mln) oraz woj. ślupskiego, bydgoskiego i poznańskiego (w przedziale od 2,9 - 2,5 mln) a najmniej woj. płockiego i ciechanowskiego (poniżej 250 tys. noclegów). Zagadnienie to ilustruje tab. 7 oraz ryc. 5 i 6.

Wykorzystanie zdolności recepcyjnej zasobów bazy noclegowej turystyki w poszczególnych województwach kraju w okresie sprawozdawczym od października 1994 r. do września 1995 r. było znacznie zróżnicowane, co ilustruje tab. 7.

Największe wykorzystanie zdolności recepcyjnej zasobów hotelarskich (tj. hoteli, moteli i pensjonatów, dla których stosuje się miarę wykorzystania przygotowanych do wynajęcia pokoi noclegowych) odnotowano w woj. warszawskim i krakowskim (odpowiednio 61% i 56,7%) oraz w woj.

toruńskim i gdańskim (54,8% i 51%). Są to wskaźniki wyjątkowo korzystne, gdyż wykorzystanie zasobów hotelarskich w skali całego kraju kształtuje się na poziomie 42,7%. Stosunkowo korzystne wskaźniki wykorzystania tej bazy odnotowano również w woj. ciechanowskim, piotrkowskim, wrocławskim, białostockim, zielonogórskim, przemyskim i rzeszowskim (w przedziale 49,7% - 46,5%). W kolejnych 9 województwach, tj. poznańskim, nowosądeckim, lubelskim, szczecińskim, łódzkim, olsztyńskim, śluskim i bielskim wykorzystanie to kształtowało się na poziomie średnim - tj. od 44,8% do 40,1%. Natomiast najmniejsze wykorzystanie zdolności recepcyjnej obiektów hotelarskich odnotowano w woj. łomżyńskim i skierniewickim (po ok. 23%), a dalszych 11 województwach (tj. kieleckie, legnickie, tarnowskie, pilskie, radomskie, wałbrzyskie, włocławskie, suwalskie, konińskie, sieradzkie i leszczyńskie) - w przedziale 25,7% - 29%. Zagadnienie to ilustruje ryc. 7.

Podobnie duże zróżnicowanie wykorzystania zdolności recepcyjnej odnotowano w zasobach tzw. "pozostałych obiektów noclegowych" (tab. 7). Najwyższe wskaźniki wykorzystania zdolności recepcyjnej tych zasobów odnotowano w województwach nadmorskich - tj. w koszalińskim (65,%), śluskim (64,9%), szczecińskim (61,3%) i elbląskim (57,7%) oraz w woj. konińskim (51,7%). Również wysokie wykorzystanie omawianych zasobów noclegowych odnotowano w woj. plockim, leszczyńskim, gdańskim i włocławskim (od 49,4 - 45,8%). Stosunkowo korzystne bo wyższe od średniej krajowej (kształtujące się na poziomie 42,7%) wykorzystanie zanotowano również w woj. katowickim, krakowskim, olsztyńskim, gorzowskim i ostrołęckim (w przedziale 44,3 - 42,9%). Warto zauważyć, że w większości tych województw dominują zasoby noclegowe użytkowane wyłącznie sezonowo. Tak korzystnych wskaźników nie odnotowały województwa o dużych zasobach noclegowych lecz użytkowanych całorocznie (np. woj. jeleniogórskie, bielskie czy nowosądeckie). Natomiast najmniejsze wykorzystanie tzw. "pozostałych obiektów noclegowych" odnotowały woj. tarnowskie, lubelskie, rzeszowskie, wałbrzyskie, częstochowskie, ciechanowskie i skierniewickie (w przedziale 24,4% - 29,6%). Zagadnienie to ilustruje ryc. 8.

Tab. 6

Zasoby bazy noclegowej turystyki (ogółem) w województwach
wg stanu na dzień 31 lipca 1995 r.

L.p.	Województwo	Liczba obiektów		Liczba miejsc noclegowych		
		ogółem	całorocz- nych	ogółem	całorocz- nych	w domkach.
1	2	3	4	5	6	7
1.	warszawskie	109	87	16 308	13 804	2 333
2.	bialskopodlaskie	78	17	4 675	535	2 096
3.	białostockie	86	52	5 412	3 243	1347
4.	bielskie	646	387	35 296	24 838	5 203
5.	bydgoskie	262	75	21 574	5 847	7 677
6.	chełmskie	114	17	9 216	891	3 241
7.	ciechanowskie	35	19	2 638	1 374	858
8.	częstochowskie	91	38	8 983	3 038	1 188
9.	elbląskie	228	56	20 754	4 095	7 977
10.	gdańskie	441	132	49 168	15 425	15 472
11.	gorzowskie	210	60	11 129	3 314	4 687
12.	jeleniogórskie	465	400	21 128	17 662	1 503
13.	kaliskie	90	47	4 289	1 842	1 018
14.	katowickie	135	83	10 062	6 763	2 111
15.	kieleckie	105	43	8 584	3 753	1 732
16.	konińskie	122	21	7 482	1 284	3 032
17.	koszalińskie	545	81	52 422	8 722	10 005
18.	krakowskie	142	104	16 906	10 660	582
19.	krośnieńskie	253	92	13 573	4 921	2 529
20.	legnickie	43	14	2 281	1 210	789
21.	leszczyńskie	146	21	8 880	1 088	4 360
22.	lubelskie	123	58	13 278	4 604	2 018
23.	łomżyńskie	51	21	3 440	1 175	1 787
24.	łódzkie	62	40	6 552	3 129	1 188
25.	nowosądeckie	779	474	46 735	29 831	4 871
26.	olsztyńskie	558	103	34 602	6 972	15 013
27.	opolskie	159	70	11 317	4 402	3 399
28.	ostrołęckie	50	18	4 478	938	2 895
29.	pilskie	121	55	7 942	2 721	2 701
30.	piotrkowskie	95	45	8 395	3 321	2 935
31.	płockie	29	6	2 617	546	1 383

1	2	3	4	5	6	7
32.	poznańskie	229	113	17 136	8 950	4 515
33.	przemyskie	75	37	3 692	1 514	1 046
34.	radomskie	48	24	3 457	1 059	2 252
35.	rzeszowskie	73	51	4 972	2 782	775
36.	siedleckie	77	28	5 285	1 196	2 582
37.	sieradzkie	63	18	4 190	843	1 764
38.	skierniewickie	54	31	2 736	1 721	396
39.	śląskie	438	43	35 706	3 579	10 006
40.	suwalskie	304	75	32 171	5 946	9 803
41.	szczecińskie	630	118	69 030	13 703	20 602
42.	tarnobrzeskie	47	24	2 910	1 219	924
43.	tarnowskie	75	45	4 084	1 958	530
44.	toruńskie	131	34	8 039	2 181	2 777
45.	wałbrzyskie	228	178	17 501	12 702	1 256
46.	włocławskie	81	18	3 810	1 051	1 723
47.	wrocławskie	144	78	11 602	5 445	3 112
48.	zamojskie	102	43	4 987	1 604	1 813
49.	zielonogórskie	184	66	13 683	3 154	6 814
	Polska - ogółem	9 356	3 760	715 127	262 565	190 620

opracowanie: własne na podstawie materiałów GUS - 1996 r..

Tab. 7

Zróźnicowanie zasobów bazy noclegowej turystyki w województwach (wg stanu na dzień 31 lipca 1995 r.) i wykorzystanie ich zdolności recepcyjnych (w okresie X.1994 r. - IX 1995 r.)

L.p.	Województwo	hotele, motele, pensjonaty - razem			pozostałe obiekty		
		m.n. ogółem	nom. l. pokoi w tys. ^{1/}	wyko- rzystani e w % 2/	m.n. ogółem	nom.l. noclegów w tys. ^{3/}	wyko- rzystani e w % 4/
1	2	3	4	5	6	7	8
1.	warszawskie	9 105	1 981,1	60,1	7 293	1 955,6	42,5
2.	bialskopodlaskie	0	0	-	4 675	503,7	33,7
3.	białostockie	455	83,1	47,4	4 957	1 080,1	38,7
4.	bielskie	2 603	427,9	40,1	32 693	7 297,0	39,3
5.	bydgoskie	2 067	398,2	37,8	19 507	2 493,5	38,1
6.	chełmskie	140	29,4	30,9	9 076	817,1	41,0
7.	ciechanowskie	763	139,4	49,6	1 895	241,4	29,0
8.	częstochowskie	1 617	262,4	36,7	7 366	1 048,2	28,9
9.	elbląskie	1 219	201,0	33,0	19 535	1 853,7	57,7
10.	gdańskie	4 641	738,0	51,0	44 527	5 601,4	46,4
11.	gorzowskie	1 327	216,8	38,0	9 802	1 444,4	43,1
12.	jeleniogórskie	4 083	654,7	34,6	12 045	4 766,5	30,0
13.	kaliskie	931	152,0	35,4	3 358	598,0	38,0
14.	katowickie	5 587	1 075,7	32,8	4 475	489,1	44,3
15.	kieleckie	2 416	444,9	25,7	6 168	787,6	39,9
16.	konińskie	564	113,3	28,5	6 918	641,2	51,7
17.	koszalińskie	2 495	302,6	36,4	49 927	5 046,5	65,1
18.	krakowskie	8 556	1 199,2	56,6	8 350	1 727,1	43,6
19.	krośnińskie	975	137,6	32,7	12 598	2 153,3	33,0
20.	legnickie	626	162,6	26,0	1 655	282,0	35,5
21.	leszczyńskie	472	72,8	29,0	8 408	881,5	47,6
22.	lubelskie	1 387	287,1	43,6	11 891	1 842,9	24,8
23.	łomżyńskie	577	97,4	22,8	2 863	369,8	37,4
24.	łódzkie	1 982	414,7	41,6	4 570	566,8	40,4
25.	nowosądeckie	6 842	888,6	43,8	39 893	7 651,3	42,0
26.	olsztyńskie	3 929	618,0	40,9	30 673	3 312,9	43,6
27.	opolskie	1765	327,9	32,3	9 552	1 421,5	35,6

1	2	3		4	5		6
28.	ostrołęckie	175	40,9	39,1	4 303	575,2	42,9
29.	pilskie	1 015	194,0	27,1	6 927	993,5	33,5
30.	piotrkowskie	1 382	320,5	49,2	7 013	1 100,6	40,4
31.	płockie	279	73,5	38,9	2 338	217,1	49,4
32.	poznańskie	4 030	820,0	44,7	13 106	2 472,2	35,4
33.	przemyskie	164	23,8	46,7	3 528	698,1	38,7
34.	radomskie	250	43,3	27,6	3 207	404,3	39,8
35.	rzeszowskie	1 114	199,8	46,5	3 858	763,9	27,0
36.	siedleckie	176	24,2	32,2	5 109	663,6	40,1
37.	sieradzkie	167	26,6	28,5	4 023	527,9	33,1
38.	skierniewickie	448	75,8	22,9	2 288	488,1	29,6
39.	śląskie	1 482	187,7	40,5	34 224	2 954,1	64,9
40.	suwalskie	1 983	331,0	27,8	30 188	3 161,7	39,9
41.	szczecińskie	3 733	713,8	42,1	65 297	6 799,6	61,3
42.	tarnobrzeskie	198	38,6	36,6	2 712	384,9	30,6
43.	tarnowskie	650	127,2	26,2	3 434	659,4	24,4
44.	toruńskie	1 165	212,2	54,8	6 874	973,3	37,5
45.	wałbrzyskie	2 171	388,5	27,6	15 330	3 702,1	28,5
46.	włocławskie	547	108,1	27,8	3 263	370,7	45,8
47.	wrocławskie	3 303	610,5	48,5	8 299	1 435,5	35,2
48.	zamojskie	493	80,6	32,4	4 494	692,2	32,4
49.	zielonogórskie	1 260	231,9	47,2	12 423	1 604,2	40,9
	Polska - ogółem	93 309	16 298,8	42,7	621 818	88 516,1	42,7

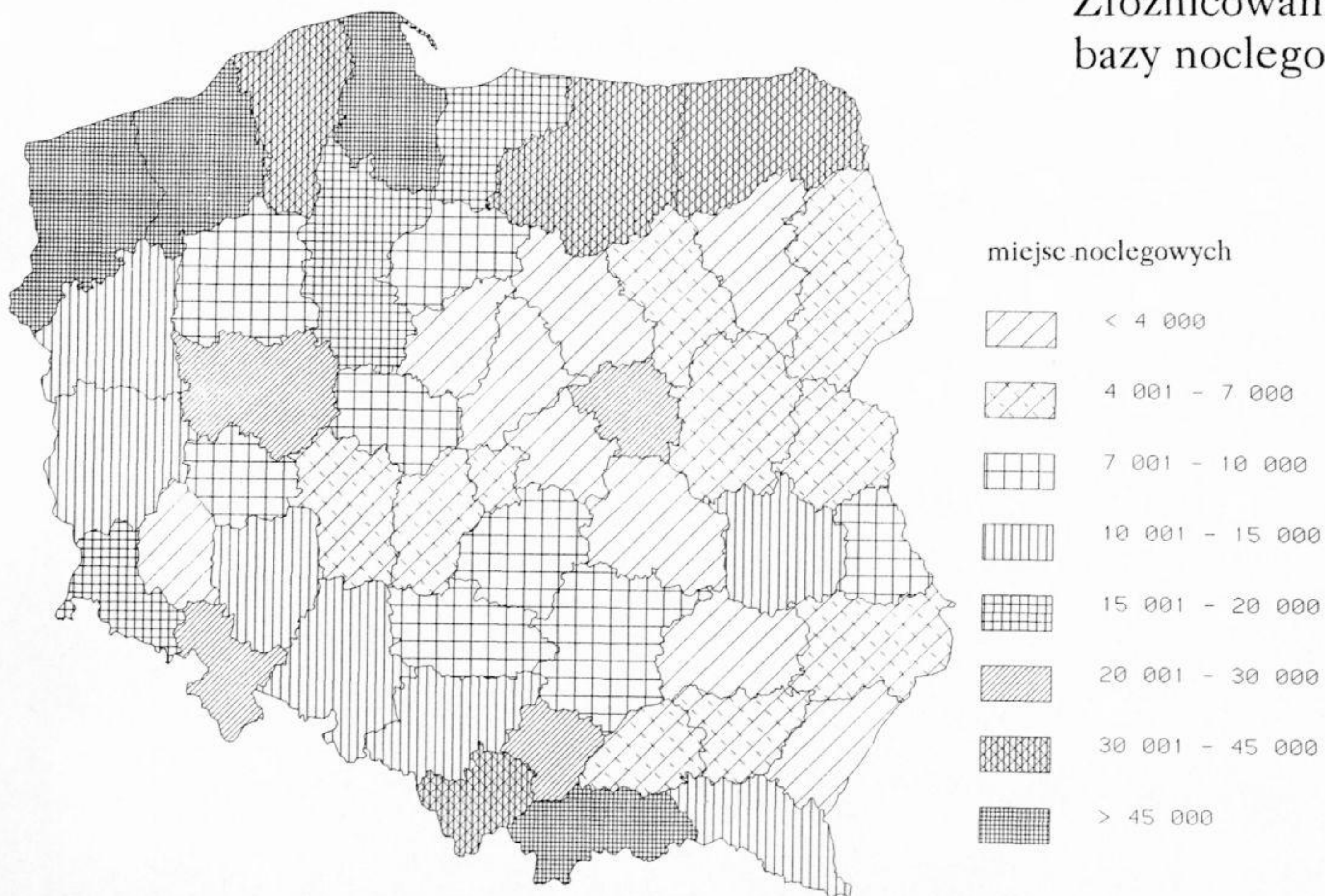
opracowanie: własne na podstawie materiałów GUS - 1996 r..

- 1/ - liczba pokoi noclegowych przygotowana do wynajęcia w okresie X.1994 - IX 1995 r.
 2/ - dla hoteli i moteli wykorzystanie przygotowanych do wynajęcia pokoi noclegowych,
 3/ - liczba noclegów przygotowana do wynajęcia w okresie X.1994 - IX 1995 r.
 4/ - dla pozostałych obiektów (tj. domów wycieczkowych, schronisk, schronisk młodzieżowych, ośrodków wczasowych, ośrodków kolonijnych, ośrodków szkoleniowo - wypoczynkowych, domów pracy twórczej, zespołów ogólnodostępnych domków turystycznych, campingów, pól biwakowych, obiektów noclegowych wyłącznie do wypoczynku sobotnio - niedzielnego i świątecznego, pokoi gościnnych, innych obiektów wykorzystywanych dla turystyki) wykorzystanie przygotowanych do wynajęcia miejsc noclegowych

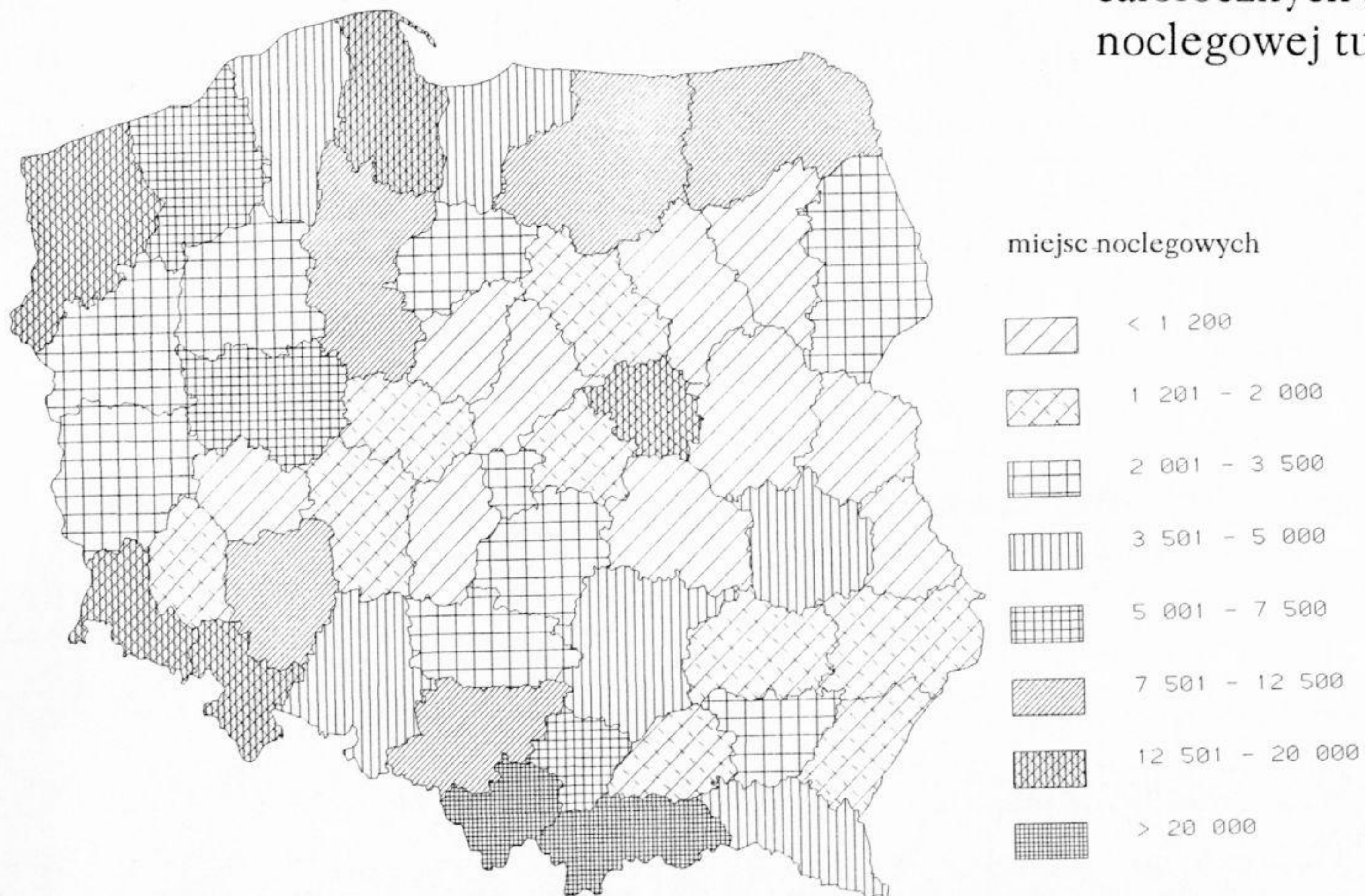
Spis rycin

1. Zróżnicowanie wielkości zasobów bazy noclegowej turystyki
2. Zróżnicowanie wielkości całorocznych zasobów bazy noclegowej turystyki
3. Zróżnicowanie wielkości zasobów noclegowych hoteli, moteli i pensjonatów
4. Zróżnicowanie wielkości zasobów tzw. "pozostałych obiektów noclegowych"
5. Zróżnicowanie ilościowe przygotowanych do wynajęcia pokoi noclegowych w hotelach, motelach i pensjonatach
6. Zróżnicowanie ilościowe przygotowanych do wynajęcia noclegów w tzw. "pozostałych obiektach noclegowych"
7. Zróżnicowanie wykorzystania zdolności recepcyjnej hoteli, moteli i pensjonatów
8. Zróżnicowanie wykorzystania zdolności recepcyjnej tzw. "pozostałych obiektów noclegowych"

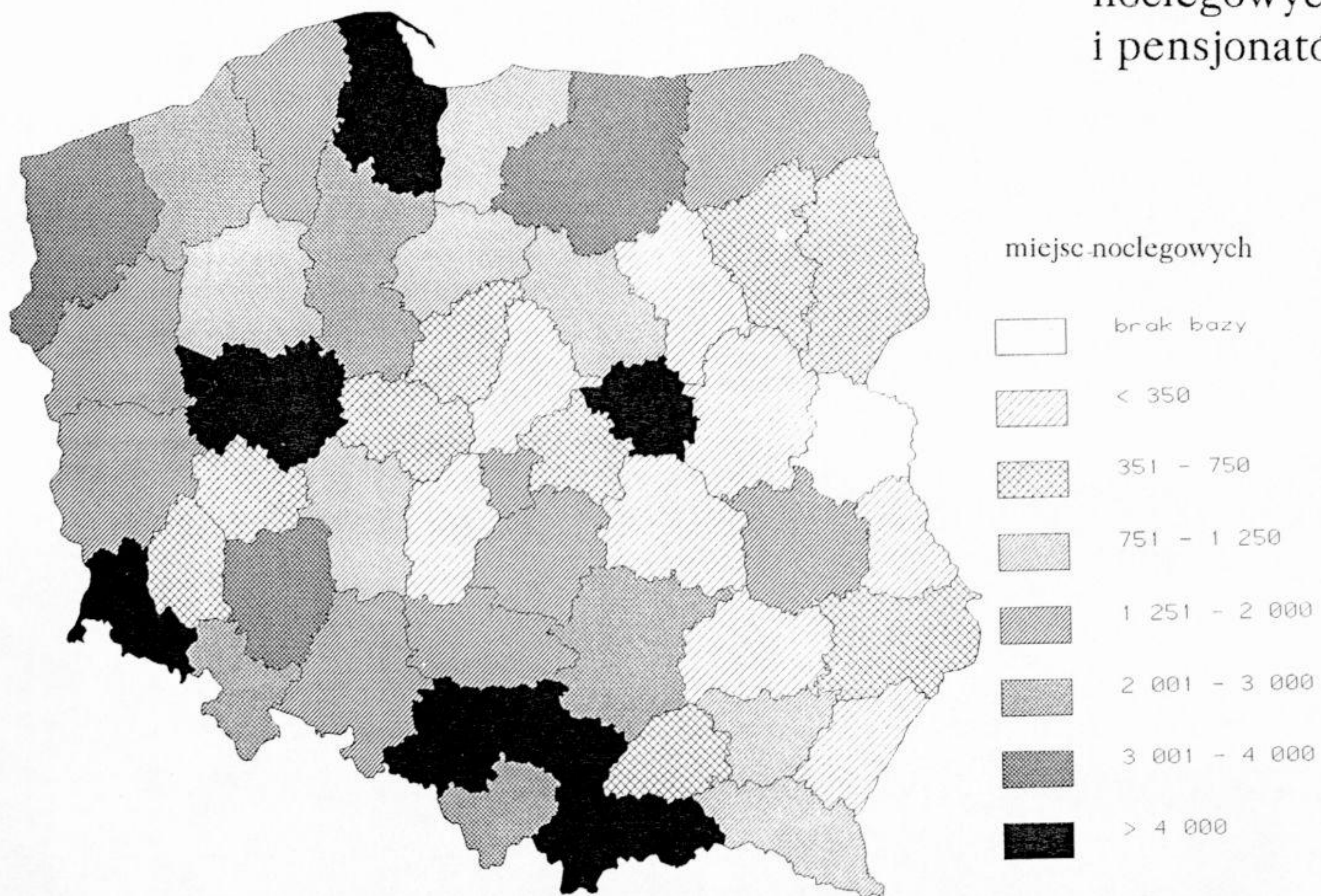
Ryc. 1

Zróżnicowanie w
bazy noclegowe,

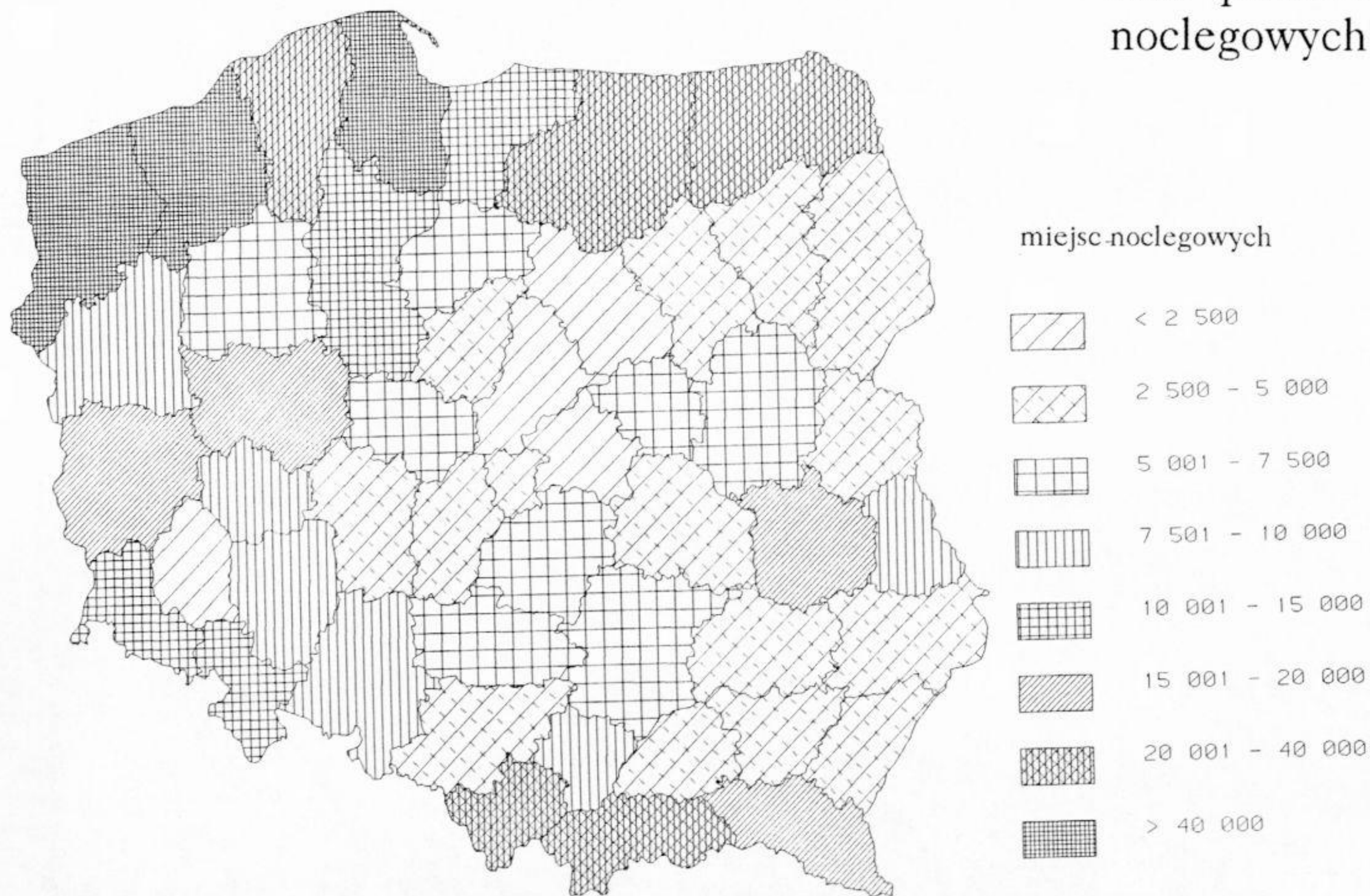
Ryc. 2
Zróżnicowanie w
całorocznych zas
noclegowej turys

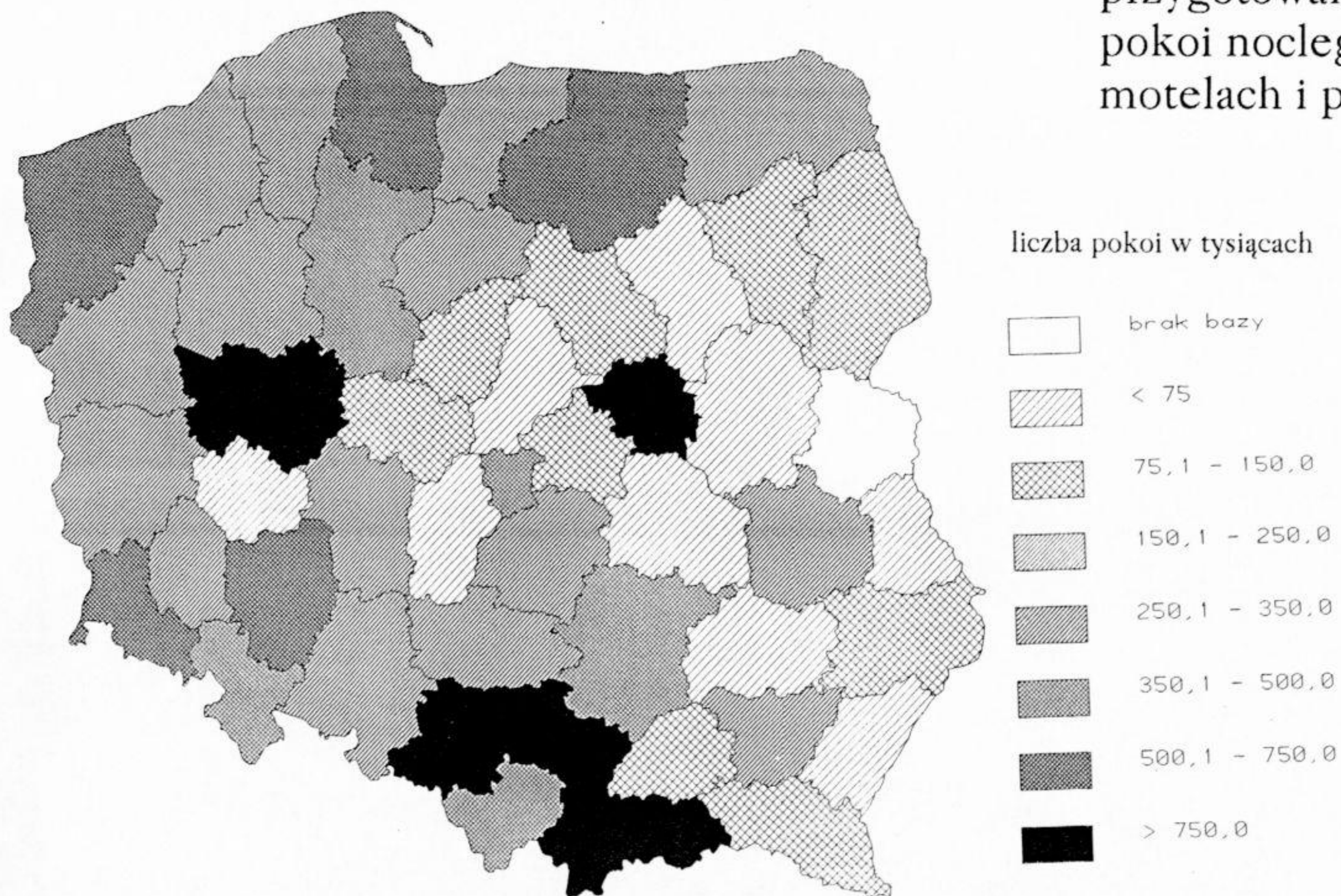
Ryc. 3
Zróżnicowanie w
noclegowych ho
i pensjonatów

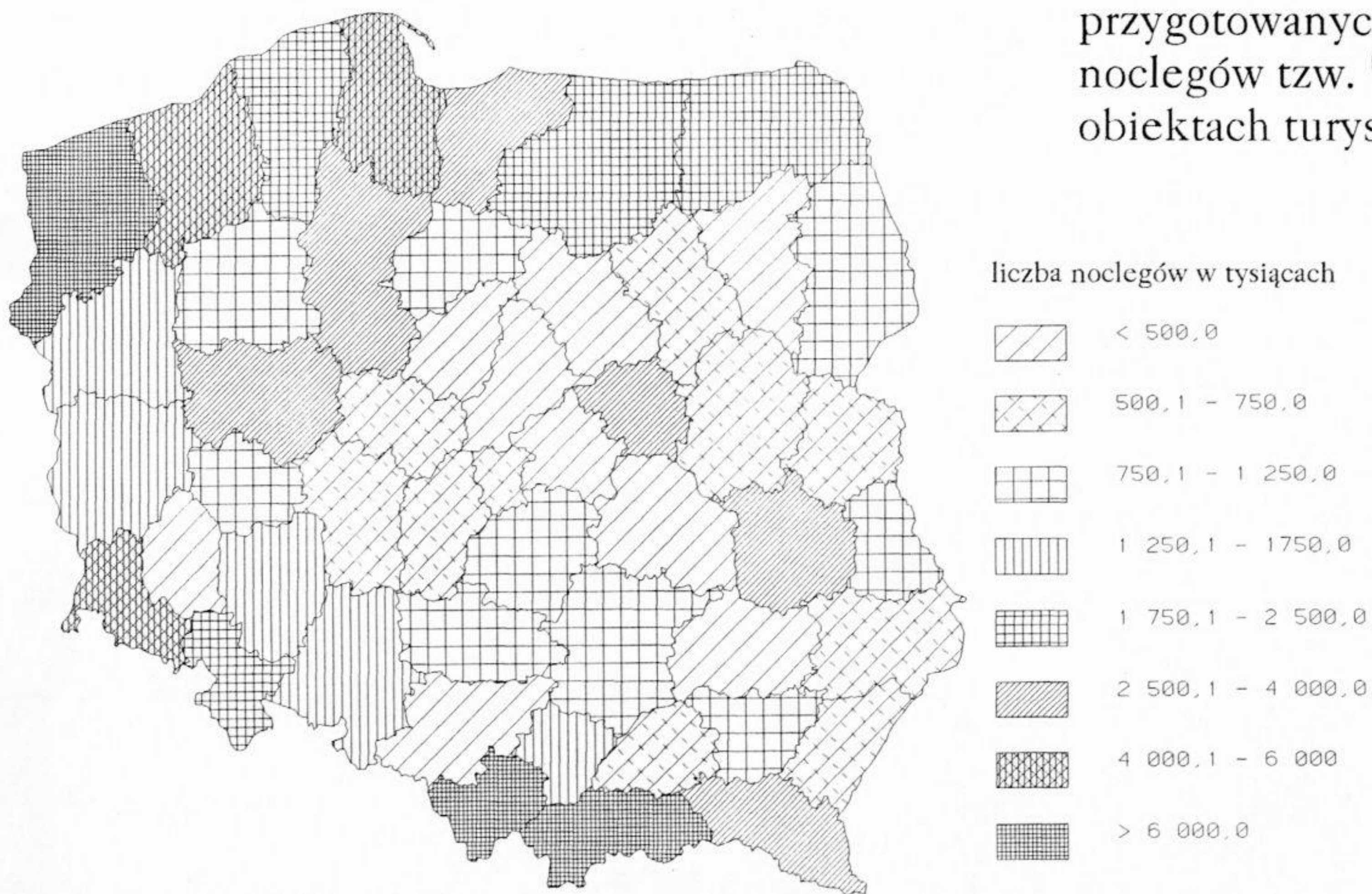
Ryc. 4
Zróżnicowanie w
tzw. "pozostałych"
noclegowych"

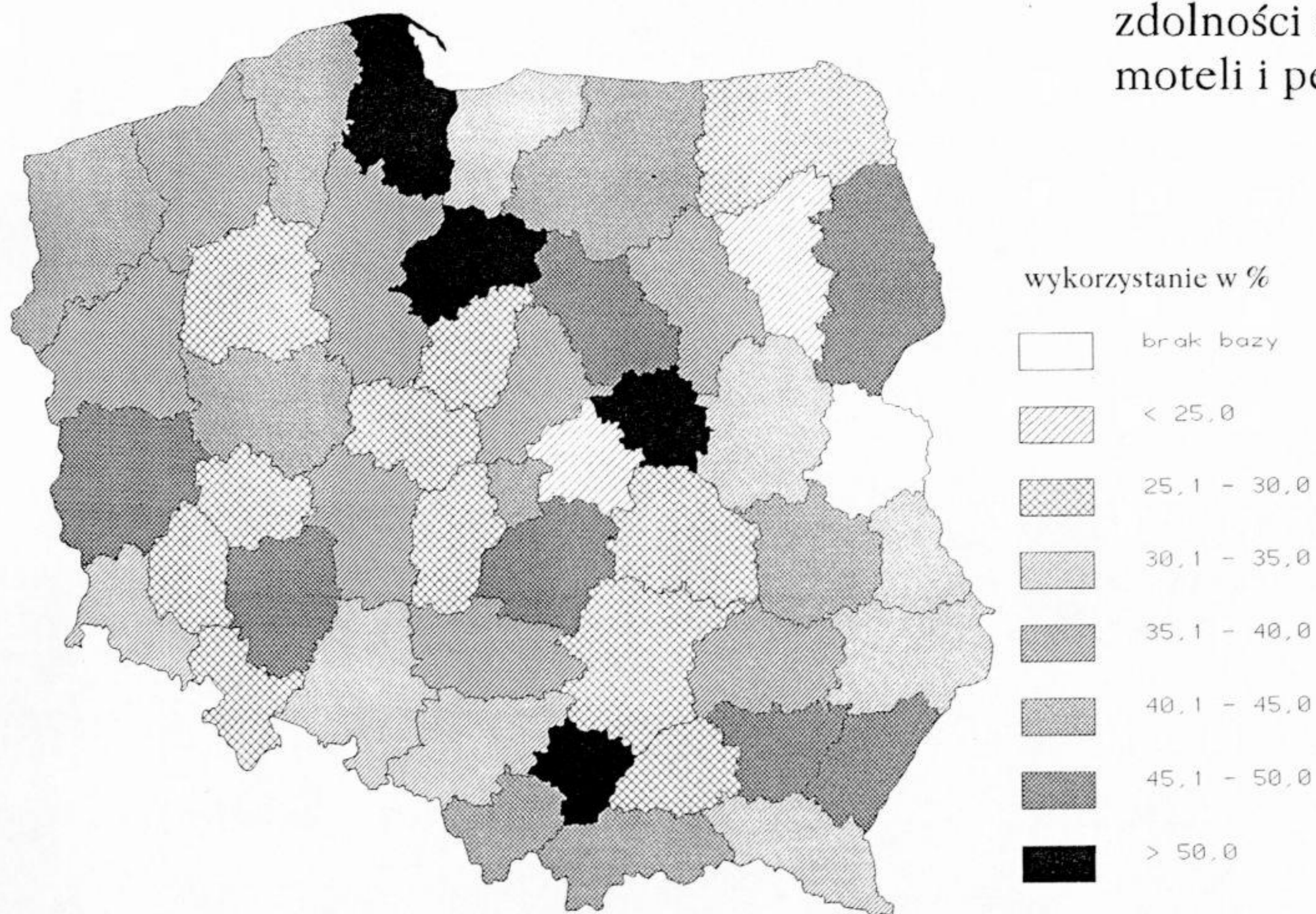
Ryc. 5
 Zróżnicowanie :
 przygotowanych
 pokoi noclegow
 motelach i pens

Ryc. 6
 Zróżnicowanie ilości
 przygotowanych
 noclegów tzw. "p"
 obiektach turyst

Ryc. 7
Zróżnicowanie w
zdolności recepcyjnej
moteli i pensjonatów

Ryc. 8
Zróżnicowanie
zdolności recepcyjnej
"pozostałych obiektów
noclegowych"

